

Διατήρηση και Ανάκτηση Φυσικών Πόρων - Δράση κατά της Υπερκατανάλωσης, Ρύπανσης και Ενδειας

J. Patrick Nicholson

Πρόεδρος της N-Viro International Co.
Εκπρόσωπος των Η.Π.Α. στη Διάσκεψη Κορυφής
του Ρίο για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη

Είμαι πραγματικά ευγνώμων να βρίσκομαι στην Ελλάδα για να σας μιλήσω για μία αξιόλογη και ενδιαφέρουσα πρόκληση. Πριν δύο χρόνια όταν είχα την ευκαιρία να μιλήσω στη Διάσκεψη Κορυφής του Ρίο, δεν είχα φαντασθεί ότι αυτή η ευκαιρία θα είχε σαν αποτέλεσμα μία πρόσκληση να έρθω στο κέντρο του πολιτισμού.

Τι είναι η N-Viro και γιατί συμμετέχουμε στο σημερινό συνέδριο; Είναι μία εταιρεία, η οποία τα τελευταία 25 χρόνια πιστεύει στην αρχή ότι η ανθρωπότητα δεν πρέπει να πετάει στα σκουπίδια τις φυσικές πηγές της. Πιστεύει, ότι υπάρχουν μεγάλες αγορές για αυτά τα υλικά και ότι θα πρέπει να εφαρμόσουμε πολιτική, κανόνες, νομοθεσία, και ό,τι χρειάζεται για να σώσουμε τον πλανήτη Γη για χάρη των παιδιών μας.

Η εταιρεία ξεκίνησε το 1966, όταν αρχίσαμε να ψάχνουμε τρόπους για να "αντιμετωπίσουμε την άσφαλτο." Η οικογένειά μου προέρχεται από τη βιομηχανία σκυροδέματος και τσιμέντου, αλλά παραδέχομαι ότι πρέπει να ευχαριστήσουμε τη βιομηχανία πετρελαιοειδών, για το θαυμάσιο έργο που πραγματοποίησαν στην ανάπτυξη πολλαπλών προϊόντων από αργό πετρέλαιο. Ρητίνες, πολυμερή, άσφαλτος, όλα προήλθαν από τις έρευνές τους.

Η περιβαλλοντική βιομηχανία μπορεί και πρέπει να κάνει το ίδιο. Η N-Viro Energy, ως ανώνυμη εταιρεία, ξεκίνησε στις Ηνωμένες Πολιτείες το 1979. Στα προϊόντα της περιλαμβάνεται το λεγόμενο Βιο-Μείγμα (Bio-Blend) που είναι ιλύς αστικών λυμάτων που έχει μετατραπεί σε βιο-οργανικό λίπασμα και χρησιμεύει ως προϊόν επικάλυψης εδάφους.

Η ανθρωπότητα μπορεί να γίνει πραγματικά ανόητη. Σ' ένα σημαντικό βιβλίο με τίτλο "τα Κρίσιμα Χρόνια 1961-1963", διαπιστώνουμε ότι δύο άνθρωποι που πίστευαν στην ειρήνη, ο Νικήτα Χρουστώφ και ο Τζων Κένεντυ, παραλίγο να κηρύξουν θερμοπυρηνικό πόλεμο. Ευτυχώς κάτι τέτοιο δεν έγινε. Σκεφθείτε τι κάνει ο άνθρωπος σήμερα σε όλον τον κόσμο. Καταστρέφει ακόμα και τα τροπικά δάση, έντεκα εκατομμύρια εκτάρια το χρόνο, ρυπαίνει τα ποτάμια τις λίμνες και τον αέρα. Αδιαφορεί για την αύξηση της θερμοκρασίας της Γης. Καταστρέφει το όζον.

Στα Κινέζικα η λέξη "κρίση" έχει δύο ιδεογράμματα: το ένα είναι το ιδεόγραμμα του κινδύνου και το άλλο της ευκαιρίας. Αυτή είναι η απάντηση στο ερώτημα που αφορά πού πηγαίνουμε στο μέλλον και ποιο είναι το όραμά μας. Αντιμετωπίζουμε ένα μεγάλο κίνδυνο, αλλά είναι άπιστευτες οι ευκαιρίες να προχωρήσουμε και να προσφέρουμε στα παιδιά μας ένα καλύτερο μέλλον. Και ο ιδεαλισμός ανθρώπων σαν τη Δρ. Αρβανίτη και όλων εσάς είναι το φως που θα φωτίσει το όνειρο αυτό.

Πότε θα σταματήσει η γενιά μας να μεταθέτει ευθύνες; Πότε θα σταματήσουμε να αρνούμαστε την ευθύνη των προϋπολογισμών και των εμπορικών ελλειμμάτων; Και κυρίως πότε θα σταματήσουμε να αρνούμαστε την ευθύνη των εκπαιδευτικών ελλειμμάτων; Πότε θα συνειδητοποιήσουμε ότι έχουμε υποχρέωση να εκπαιδεύσουμε τα παιδιά μας ώστε να καταλάβουν ποιοι είναι οι κίνδυνοι, και ποιες οι ευκαιρίες αυτού του κόσμου;

Εχουμε την ευθύνη να παραδώσουμε αυτόν τον πλανήτη στα παιδιά μας σε τόσο καλή κατάσταση όσο τον παραλάβαμε. Πρέπει να βρούμε το θάρρος να προκαλέσουμε το κατεστημένο. Είμαι μέλος του αμερικανικού τμήματος της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις τους κάθε χρόνο πεθαίνουν εκατομμύρια παιδιά κυρίως από πείνα. Είναι απαράδεκτο να αφήνουμε τη γη να μετατρέπεται σε έρημο, να επιτρέπουμε στους εαυτούς μας να εξαρτώνται τόσο πολύ από τα χημικά. Είμαστε πέντε δισεκατομμύρια άνθρωποι και χρειαζόμαστε δισεκατομμύρια στρέμματα γόνιμης γης. Οι αγρόνομοι μας λένε ότι λιγότερο από το 20% της αγροτικής γης είναι κατάλληλο για βιώσιμες αγροτικές καλλιέργειες. Αυτό μπορεί να αλλάξει.

Πρόσφατα διάβασα ένα τεύχος του Countryside Magazine. Η έκδοση βασιζόταν στην αρχή: δεν κληρονομήσαμε τη Γη από τους γονείς μας, τη δανειστήκαμε από τα παιδιά μας. Σήμερα θα σας μιλήσω για ένα πόλεμο. Δεν μου αρέσει να χρησιμοποιώ αυτή τη λέξη. Πρέπει όμως να αντιμετωπίσουμε το ζήτημα με την ίδια ολοκληρωτική αφοσίωση, με την οποία θα αντιμετωπίζαμε έναν πόλεμο ενάντια στα σκουπίδια, στη ρύπανση του περιβάλλοντος και κυρίως ενάντια στην πείνα. Πρέπει να θεωρούμε τα προβλήματα με τρόπο ώστε αντιμετωπίζοντας το ένα να βοηθούμε ταυτόχρονα στην επίλυση των άλλων.

Αυτό είναι το είδος του προβλήματος το οποίο αντιμετωπίζουμε παγκοσμίως. Σας παρουσιάζω έναν κατάλογο των ετήσιων οργανικών αποβλήτων των ΗΠΑ. Πάνω από τρία δισεκατομμύρια τόνοι βιομηχανικά απόβλητα, οργανικά βιομηχανικά απόβλητα και πάνω από ένα εκατομμύριο τόνοι αγροτικά απόβλητα πετιούνται κάθε χρόνο. Η διάθεσή τους δημιουργεί το πρόβλημα στο θέμα των χρήσεων γης. Οχι μόνο ρυπαίνουν τις λίμνες, τα ποτάμια και τα υπόγεια ύδατα, αλλά, το σημαντικότερο, μας στερούν ένα ζωτικό τροφικό απόθεμα οργανικών λιπασμάτων.

Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε αυτά τα απόβλητα; Μπορούμε να χρησιμο-ποιήσουμε περιβαλλοντική τεχνολογία και να είμαστε ανταγωνιστικοί απέ-ναντι στη συμβατική; Απέναντι στο

κατεστημένο; Η απάντηση είναι Ναι. Ο Πρίγκιπας της Ουαλίας έκανε τελευταία την ακόλουθη δήλωση στο Λονδίνο: "Η αποτέφρωση, κατά τη γνώμη μου, παραβιάζει την πιο βασική αρχή της οικολογίας, η οποία είναι "να κλείσουμε το χάσμα", ελαχιστοποιώντας τη χρήση πρώτων υλών και τη σπατάλη ενέργειας σε κάθε τομέα της οικονομίας." Και όμως τελευταία η πόλη του Λονδίνου έχει αποδεχτεί πρόταση να κατασκευάσει δύο αποτεφρωτήρες για να καταστρέψει την ιλύ από τα λύματα όλου του Λονδίνου. Η βιομηχανία της περιοχής του Λονδίνου ξοδεύει τεράστιες ποσότητες χρημάτων για να προ-επεξεργαστεί τα λύματα, ώστε τα μέταλλα και τα άλλα τοξικά να μη φθάνουν στο χώρο επεξεργασίας. Και όμως το Λονδίνο θα ξοδεύει στην αποτέφρωση 150-200 δολάρια ανά τόνο, για να καταστρέψει αυτήν τη σημαντική πηγή πρώτων υλών. Με πολύ λιγότερα χρήματα αυτές οι πρώτες ύλες μπορούν να μετατραπούν σε βιοοργανικά λιπάσματα και γόνιμα υλικά εδάφους και να μεταφερθούν σε χώρες όπως το Μπαγκλαντές, το Μεξικό και το Πακιστάν, που χρειάζονται απεγνωσμένα βιοοργανικά προϊόντα επικάλυψης εδαφών για να προσφέρουν στα παιδιά τους τρόφιμα. Πώς μπορούμε να δικαιολογήσουμε την αποτέφρωση αυτής της πρώτης ύλης; Είναι όμως ευκολότερο να χτίζεις αποτεφρωτήρες, είναι πιο απλό να σχεδιάσεις μία τέτοια κατασκευή, από το να ψάξεις να βρεις μία καλύτερη βιοπεριβαλλοντική λύση. Αυτό είναι απαράδεκτο.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες αντιμετωπίζουμε την εισαγωγή ενός νέου νόμου για το νερό, που θα λαμβάνει υπόψη τα οργανικά απόβλητα. Θα πρέπει λοιπόν να θέσουμε τρεις ερωτήσεις και είμαι βέβαιος ότι αυτές θα πρέπει να τεθούν και σε ολόκληρο τον κόσμο. Ποιά είναι η επίδραση της μη-εντόπιας έγχυσης στις λίμνες, τα ποτάμια και τα υπόγεια ύδατα; Ποιά είναι η επίδραση των αγροτικών λυμάτων; Ποιά είναι η επίδραση της διάβρωσης του εδάφους; Κάθε ένα από αυτά τα προβλήματα επιδρά στις περιβαλλοντικές συνθήκες. Υπάρχουν τεράστιες αγορές για αυτά τα απόβλητα, ειδικά στον τομέα της γεωργίας, όπου, μόνο στις Ηνωμένες Πολιτείες, σχεδόν το 85% των λιπασμάτων είναι διαθέσιμο σε μία αγορά μισού δισεκατομμυρίου δολαρίων ετησίως. Από την ολική ποσότητα ένα μικρό μόνο τμήμα χρησιμοποιείται σήμερα.

Η ευκαιρία είναι απίστευτη. Πρέπει να προσβλέπουμε στη βιώσιμη αγροτική ανάπτυξη, αν θέλουμε να προσφέρουμε επάρκεια τροφίμων στα παιδιά μας και στα παιδιά των παιδιών μας. Πρέπει να προσβλέπουμε σε μακροπρόθεσμη γονιμότητα, να βλέπουμε το σήμερα και το αύριο, το κόστος αλλά και το περιβάλλον.

Μπορεί η βιο-περιβαλλοντική τεχνολογία να γίνει ανταγωνιστική; Μπορεί η οργανική καλλιέργεια να γίνει ανταγωνιστική; Θα αναφέρω μερικές διαπιστώσεις του Εθνικού Συμβουλίου Έρευνας των Ηνωμένων Πολιτειών: "Τα συστήματα εναλλακτικών καλλιεργειών, όταν γίνεται σωστή διαχείριση, χρησιμοποιούν λιγότερα συνθετικά χημικά ζιζανιοκτόνα, λιπάσματα και αντιβιοτικά, ανά μονάδα παραγωγής, από τις ομοειδείς συμβατικές καλλιέργειες. Μειωμένη χρήση αυτών μειώνει το κόστος παραγωγής και την αγροτική ρύπανση, που έχει επιπτώσεις και στο περιβάλλον και στην ανθρώπινη υγεία, χωρίς απαραίτητα να μειώνει (αντίθετα σε μερικές περιπτώσεις αυξάνει) την παραγωγή ανά στρέμμα ή την παραγωγικότητα του έμβιου δυναμικού". Με άλλα λόγια η απάντηση είναι "ναι", χρειάζεται να εφαρμόσουμε βιοτεχνολογία και τεχνολογία περιβάλλοντος για να εξασφαλίσουμε την επιτυχία τους.

Ο αείμνηστος Ρόμπερτ Κένεντυ χρησιμοποίησε τα λόγια του Τζορτζ Μπέρναρ Σω στην προεκλογική του εκστρατεία το 1968: "Κάποιοι άνθρωποι κοιτούν τα πράγματα όπως είναι και ρωτούν γιατί; Εγώ ονειρεύομαι πράγματα που δεν υπήρξαν ποτέ και ρωτώ γιατί όχι;"

Ονειρεύομαι έναν κόσμο όπου οι περιβαλλοντολόγοι και οι γεωπόνοι δουλεύουν μαζί για να δημιουργήσουν ένα σύστημα γονιμότητας που να έχει χαμηλό κόστος και υψηλή παραγωγικότητα, ώστε να μην έχουμε απλώς επαρκή παραγωγή, αλλά αυτή να έχει και την κατάλληλη τιμή. Πιστεύω σε ένα νέο κόσμο, όπου οι ενθουσιώδεις φίλοι του περιβάλλοντος, όπως οι άνθρωποι που είναι σήμερα εδώ, θα δουλεύουν μαζί με τους "περιβαλλοντικούς καπιταλιστές", για να δημιουργήσουν τον καινούριο κόσμο της περιβαλλοντικής τεχνολογίας.

Είναι λογικό; Είναι πραγματοποιήσιμο; Αλλά είναι, από την άλλη, λογικό να έχουμε όλες αυτές τις οργανικές ουσίες, που είναι καθαρές και να τις πετούμε στις χωματερές, στη θάλασσα ή στους αποτεφρωτές με υψηλότερο κόστος, όταν ο κόσμος πεινάει; Όταν το έδαφος καταστρέφεται, γίνεται έρημος και χρειάζεται όλα αυτά τα βιο-οργανικά συστατικά. Δεν είναι λογικό. Η οικονομία είναι υπέρ της βιο-περιβαλλοντικής τεχνολογίας, όχι εναντίον της.

Αυτή είναι η παγκόσμια αποστολή της N-Viro. Πρέπει να πιέσουμε για χάρη όλου του κόσμου, ώστε να βρούμε τα βιο-οργανικά απόβλητα και να τα μετατρέψουμε σε χρήσιμα υλικά. Ο αντικειμενικός μας στόχος, ως εταιρεία, είναι να γίνουμε η μεγαλύτερη πηγή βιοοργανικών λιπασμάτων και υλικού επικάλυψης εδαφών στον κόσμο στα επόμενα 10 χρόνια. Για να σας δώσω μία ιδέα του τι συμβαίνει στις Ηνωμένες Πολιτείες, όσον αφορά την παραγωγή και διαχείριση αστικής ιλύος, το 1991 μόνο το 25% της αστικής ιλύος χρησιμοποιήθηκε. Μέχρι το 1996 το ποσοστό αυτό θα αυξηθεί στο 50%. Έτσι αρχίζουμε να αναγνωρίζουμε την ανάγκη να σταματήσει η απόθεση σε χωμα-τερές και η αποτέφρωση. Οι κατευθυντήριες γραμμές είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Η Υπηρεσία Περιβαλλοντικής Προστασίας (EPA) δημοσίευσε πρόσφατα το νέο κανονισμό 503. Παρ' όλο που υπήρξε από τους πιο σκληρούς επικριτές της τα τελευταία 15 χρόνια, συγχάρω αυτό το κείμενο, γιατί η Υπηρεσία Περιβαλλοντικής Προστασίας είχε το πολιτικό θάρρος να πει, ότι τα απόβλητα δεν είναι απαραίτητα να είναι πάντα απόβλητα. Πράγματι, αν επεξεργαστούμε τα απόβλητα μέχρις σημείου να είναι ασφαλή από την άποψη των παθογόνων, των βαρέων μετάλλων και της σταθερότητας, τότε θα μπορούσαν να είναι προϊόντα και θα πρέπει να τα αντιμετωπίζουμε έτσι, χωρίς περαιτέρω κανονισμούς. Τότε θα ήταν εξαιρετικής ποιότητας ιλύς.

Είναι η πρώτη φορά που η Υπηρεσία Περιβαλλοντικής Προστασίας προχώρησε τόσο πολύ. Δεν ήταν εύκολο να κάνουν κάτι τέτοιο γιατί δεν υπάρχουν πολλοί που ενδιαφέρονται να δουν τα απόβλητα να μετατρέπονται σε χρήσιμα προϊόντα. Οσοι ασχολούνται με επιχειρήσεις αποκομιδής και διάθεσης αποβλήτων δεν θέλουν τη χρήση τους αλλά τη συνέχιση της διάθεσής τους. Οσοι ασχολούνται με το σχεδιασμό και τις κατασκευές προτιμούν να συνεχιστεί η κατασκευή αποτεφρωτήρων και βιολογικών καθαρισμών. Και υπάρχουν και πολιτικοί, οι οποίοι δεν θέλουν να αλλάξει αυτό το κατεστημένο. Και είναι η δουλειά μας και η δουλειά των ανθρώπων που ενδιαφέρονται για το περιβάλλον να βοηθήσουν αυτές τις αλλαγές όταν οι συνθήκες ωριμάσουν.

Η ανακύκλωση δεν είναι πανάκεια. Πρέπει να το καταλάβουμε αυτό. Η περιβαλλοντική κοινότητα, πρέπει να θέσει ως στόχο την πρόληψη της ρύπανσης. Και πρέπει η πρόληψη της ρύπανσης να είναι ασφαλής και αποδεκτή από την κοινωνία. Πολλοί μιλούν για ανακύκλωση της ιλύος και τοποθέτηση της σε αγρούς. Θα θέλατε να την τοποθετήσετε στα κτήματα του γείτονά σας; Θα θέλατε ο γείτονάς σας να την τοποθετήσει στα δικά σας; Να φτάνει σε αγρούς ή σε υπόγεια ύδατα; Με άλλα λόγια υπάρχει καλή και κακή χρήση της ανακύκλωσης. Η

ανακύκλωση οφείλει να καλύπτει τους κανόνες δημόσιας υγείας, χωρίς να προκαλεί ανησυχίες, να καλύπτει τα όρια κοινωνικής αποδοχής και κοινωνικής ευθύνης. Πρέπει να έχει πραγματικές αγορές, όχι απλώς να ξεφορτωνόμαστε τα προϊόντα, αλλά να υπάρχουν πραγματικοί αγοραστές που ζητούν να τα αγοράσουν. Χρειάζεται να μπορεί να αντέξει την επιβολή σκληρών κανόνων παρακολούθησης. Οφείλει να είναι φιλική προς το περιβάλλον. Δεν πρέπει να ανακυκλώνουμε εις βάρος των υπογείων υδάτων και των υδάτων χρήσης δημιουργώντας προβλήματα εκρών ή άλλα.

Η ιλύς είναι το απόθεμα με το οποίο δημιουργούμε το προϊόν της εταιρείας μας. Αρχικά προσθέτουμε αλκαλικές ουσίες - επίσης υποπροϊόντα, που τη δημιουργία τους προκαλεί η νομοθεσία και οι κανονισμοί για τον περιορισμό της ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Προέρχεται από την ιπτάμενη τέφρα και την τέφρα που συλλέγεται στα φίλτρα δέσμευσης θείου, τα οποία τοποθετούνται για την προστασία από την όξινη βροχή. Περισσότεροι από εκατό εκατομμύρια τόνοι αυτών των ουσιών δημιουργούνται κάθε χρόνο μόνο στις Ηνωμένες Πολιτείες και δημιουργούν σοβαρά προβλήματα διάθεσής τους.

Η εταιρεία μας παίρνει αυτά τα απόβλητα, τα αναμιγνύει με την ιλύ και το αποτέλεσμα είναι ένα υλικό που αποτελεί ασφαλές παστεριωμένο προϊόν, πραγματικά ένα υπόδειγμα τεχνολογίας. Κατά την παστερίωση καταστρέφονται όλοι οι παθογενείς μικροοργανισμοί και επιτρέπεται στην αυτογενή χλωρίδα να επιβιώσει. Είναι χώμα, έχει όλες τις ιδιότητες του χώματος, ιστορικά, χημικά και φυσικά. Οι αγορές γι' αυτό το προϊόν είναι τεράστιες. Το 1993 είχαμε πωλήσεις στην αγορά αλκαλικών, λιπασμάτων, και υλικών επικάλυψης εδάφους.

Η διαδικασία επεξεργασίας περιλαμβάνει αφυδάτωση της ιλύος, προσθήκη αλκαλικών ουσιών, παραγωγή θερμότητας σε υψηλό PH - για να γίνει η παστερίωση - ξήρανση και αποθήκευση μέχρι οριστικής χρήσης. Υπάρχει αγορά γι' αυτό το προϊόν και η τεχνολογία του είναι πολύ απλή.

Σήμερα έχουμε 28 εργοστάσια σε όλο τον κόσμο. Στις Συρακούσες, στο Τολέδο και Μπαϊν (ΗΠΑ) χτίσαμε τα εργοστάσια πριν δύο τρία και τέσσερα χρόνια και τώρα προγραμματίζουμε να τα διπλασιάσουμε και να τα τριπλασιάσουμε σε μέγεθος και στην περίπτωση του Μπαϊν να το τετραπλασιάσουμε. Ο κόσμος της περιοχής είδε την τεχνολογία και είπε: "ας επεκταθούμε". Αυτή είναι η απόδειξη της κοινής αποδοχής. Οι εγκαταστάσεις στο Τολέδο ευρίσκονται δίπλα στη μαρίνα και κανείς ποτέ δεν παραπονέθηκε για δυσοσμία ή άλλα προβλήματα. Αυτή την εγκατάσταση θα τη διπλασιάσουμε σε μέγεθος.

Στη Μιννεσότα χρησιμοποιούμε ένα ξηραντήριο για να μειώσουμε την κλίμακα, ώστε να μπορούμε να εφαρμόσουμε την τεχνολογία μας σε μία περιοχή μικρότερη από 4 στρέμματα. Είναι μία άλλη δυνατότητα, την οποία ερευνούμε με ενθουσιασμό. Το πιο ενδιαφέρον είναι ότι αναπτύξαμε αυτήν την τεχνολογία για να μπορέσουμε να χρησιμοποιήσουμε το CO2 που εκλύεται σε σταθμούς παραγωγής ενέργειας, σε χωματερές ή σε σταθμούς επεξεργασίας υγρών αποβλήτων. Το άχρηστο CO2, που δημιουργεί τεράστια επιβάρυνση στο φαινόμενο του θερμοκηπίου, το περνάμε από φίλμ, το σταθεροποιούμε, το δεσμεύουμε στο χώμα N-viro και το τοποθετούμε στη γη. Έτσι τώρα έχουμε τρία είδη αποβλήτων τα οποία μετατρέπουμε σε βιο-οργανικά λιπάσματα.

Το εργοστάσιο έξω από τη Νέα Υόρκη επεξεργάζεται 8 τόνους ιλύς την ημέρα και παράγει 9 τόνους τελικό προϊόν. Η αύξηση είναι μικρή, αλλά χρησιμοποιούμε μία έκταση μήκους δύο ποδοσφαιρικών γηπέδων και πλάτους ενός. Πέρυσι το εργοστάσιο αυτό θεωρήθηκε από την Εθνική Ακαδημία Επαγγελματιών Μηχανικών ως μία από τις επτά εξαιρετικές εγκαταστάσεις των Ηνωμένων Πολιτειών. Έχει συνολικό κόστος 132 δολάρια ανά ξηρό τόνο. Πλεονεκτεί καθαρά σε σχέση με το κόστος αποτέφρωσης στην ίδια περιοχή, που είναι 425 δολάρια ανά τόνο, το κόστος κονιορτοποίησης στη Βοστώνη, 800 δολάρια ανά τόνο, το κόστος λιπάσματοποίησης στη Φιλαδέλφεια, 500 δολάρια ανά τόνο. Εμείς πουλάμε 132 δολάρια ανά ξηρό τόνο.

Σε μία καλλιέργεια καλαμποκιού το 1991 εξοικονομήσαμε στους αγρότες, με την αντικατάσταση των παραδοσιακών λιπασμάτων από χώμα N-viro, 8 δολάρια ανά στρέμμα. Το 1991 το μέσο αγροτικό εισόδημα ήταν 13 δολάρια ανά στρέμμα, αρα αυξήσαμε το εισόδημα των αγροτών κατά 60% περίπου.

Το πάρκο Μήαρ στη Μιννεσότα επικαλύφθηκε εξ ολοκλήρου με χώμα δικής μας παραγωγής. Τα παιδιά τρέχουν και παίζουν επάνω. Βλέπουμε πόση εμπιστοσύνη δείχνουν οι κάτοικοι της περιοχής για το προϊόν μας. Και έχουμε κατασκευάσει πολλά τέτοια πάρκα στις ΗΠΑ

Όλοι ρωτούν "τι γίνεται με τα μέταλλα; Υπάρχουν μέταλλα στην ιλύ;" Ναι αλλά σταθεροποιούμε και δεσμεύουμε τα μεταλλικά στοιχεία, ώστε να μην είναι δυνατό να μετατραπούν τα οξείδια σε ευδιάλυτα μεταλλικά υδροξείδια.

Η προσπάθεια διατήρησης των πηγών πρώτων υλών μπορεί να έχει επιτυχία. Απαιτεί δέσμευση, αγάπη, αλήθεια - αλλά επιτυγχάνει. Αν εφαρμόσουμε αυτές τις αρχές, μπορούμε να μετατρέψουμε αυτήν την ιδέα, που όλοι υποστηρίζουμε, σε πραγματικότητα.

"Σε τελική ανάλυση, ο πιο σημαντικός κοινός μας δεσμός είναι ότι όλοι κληρονομήσαμε αυτόν το μικρό πλανήτη, όλοι αναπνέουμε τον ίδιο αέρα, όλοι φροντίζουμε για το μέλλον των παιδιών μας και όλοι είμαστε θνητοί." Έτσι μίλησε ο Τζων Φ. Κένεντυ στην ομιλία του στο Αμερικανικό Πανεπιστήμιο - μία σημαντική ομιλία, μόλις ένα μήνα πριν τον τραγικό θάνατό του - και αυτά τα λόγια είναι το τέλος του μηνυμάτος μας.

O J. Patrick Nicholson είναι Πρόεδρος και Εκτελεστικός Διευθυντής της εταιρείας N-Viro International Corporation. Η εταιρεία αυτή, με την προηγούμενη ονομασία της N-Viro Energy Systems Ltd. έχει τιμηθεί με το βραβείο "Επιτυχούς Προγράμματος" των Η.Π.Α. και οι προσπάθειές της έχουν αναγνωρισθεί από το πρόγραμμα Earth Day της οργάνωσης "Φίλοι του Περιβάλλοντος", και από τη Βουλή των Αντιπροσώπων του Οχάιο. Ο Patrick Nicholson έχει τιμηθεί από τον Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών με το Προ-εδρικό Βραβείο Environmental

and Conservation Challenge Award. Ηταν προσκεκλημένος αντιπρόσωπος της Κυβέρνησης των Η.Π.Α. στη Διάσκεψη Κορυφής του Ρίο για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη. Πρόσφατα εκλέχθηκε Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της οργάνωσης Προστασίας της Φύσης του Οχάιο και του Διοικητικού Συμβουλίου της Αμερικανικής Οργάνωσης Υγείας, που αποτελεί κλάδο της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας.